

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ด็อค (MIA)
เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโพธิ์นิมิตวิทยาาคม*

THE DEVELOPMENT OF LEARNING ACTIVITIES USING MURDOCH
INTEGRATED APPROACH (MIA) TO PROMOTE ENGLISH READING AND
CREATIVE COMMUNICATION SKILLS OF MATHAYOMSUKSA 4,
STUDENTS AT POTINIMITWITTAYAKOM SCHOOL

สิริวรรณ เสี่ยงบุญ

Sirawan Siangboon

อุดมลักษณ์ กุลศรีโรจน์

Udomluk Koolsriroj

สิทธิกร สุมาลี

Sitthikorn Sumalee

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ประเทศไทย.

Kasetsart University, Thailand.

E-mail: Sirawan.sia@ku.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ด็อค เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 2) ศึกษาผลการใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ด็อค ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนโพธิ์นิมิตวิทยาาคม การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ โดยมีขั้นตอนในการปฏิบัติ 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นการวางแผน ขั้นปฏิบัติการ ขั้นการสังเกต และขั้นการสะท้อนการปฏิบัติ ประชากรที่ใช้ในงานวิจัยคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 26 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ (1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ด็อค จำนวน 3 หน่วยการเรียนรู้ (2) แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ (3) แบบประเมินและเกณฑ์การประเมินการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ (4) แบบประเมินตนเองของนักเรียนด้านการอ่านและการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สูตรคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ ค่าเฉลี่ยประชากร และ

* Received: 28 November 2024; Revised: 31 December 2024; Accepted: 31 December 2024

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานประชากร วิเคราะห์ข้อมูลจากบันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ด็อก เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ มีการส่งเสริมให้นักเรียนเกิดทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ด้านการพูดและการเขียน การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทางของเมอร์ด็อก ได้รับการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่ากิจกรรมการเรียนรู้มีคุณภาพอยู่ในระดับ มากที่สุด และ 2) หลังจากใช้กิจกรรมดังกล่าว นักเรียนมีคะแนนพัฒนาการทักษะการอ่านเฉลี่ย 63.31 และทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์เฉลี่ย 55.00 ซึ่งทั้งสองด้านอยู่ในระดับสูง

คำสำคัญ: การเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ด็อก (MIA), ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ, ทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์

Abstract

This research aimed to (1) develop integrated learning activities based on Murdoch's approach to enhance English reading skills and creative communication for Grade 10 students and (2) study the effects of implementing these integrated learning activities in line with Murdoch's method during the second semester of the 2023 academic year at Phothinimit Witthayakhom School. This was an action research study conducted in four stages: planning, acting, observing, and reflecting. The population consisted of 26 Grade 10 students in the second semester of the 2023 academic year. The research instruments included (1) three units of Murdoch's integrated learning plans, (2) English reading skill exercises, (3) an assessment form and criteria for evaluating creative communication, and (4) a self-assessment form for students on reading and creative communication. The data were analyzed using relative development scores, population mean, and standard deviation, along with content analysis of post-learning reflections.

The research results showed that: (1) the development of integrated learning activities based on Murdoch's approach successfully enhanced students' creative communication skills in both speaking and writing. The activities were evaluated by experts and found to be of the highest quality, and (2) after using the integrated learning activities, the students' average development scores were 63.31 for reading skills and 55.00 for creative communication skills, both of which were at a high level.

Keywords: Murdoch Integrated Approach (MIA), English reading skill, Creative communication skills

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้ติดต่อสื่อสารทั่วโลก โดยเฉพาะในยุคที่เทคโนโลยีทางการสื่อสาร ทำให้ผู้คนจากทั่วโลกติดต่อ แลกเปลี่ยนข่าวสารร่วมกันได้โดยง่าย ดังนั้น ทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษ จึงเป็นปัจจัยสำคัญในการเข้าถึงข้อมูลทางเทคโนโลยี และเป็นเครื่องมือสำคัญในการศึกษาค้นคว้า แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ สำหรับประเทศไทยมีการให้ความสำคัญกับการสอนภาษาอังกฤษ โดยมุ่งให้นักเรียนมีทักษะภาษาอังกฤษที่ดี ดังจะเห็นได้จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ได้กำหนดให้รายวิชาภาษาอังกฤษเป็นรายวิชาที่ต้องเรียนตลอดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ครอบคลุมทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการเข้าถึงข้อมูลที่ทันสมัยได้นอกจากนี้ ในการสอนยังนำแนวทาง The Common European Framework of Reference for Language (CEFR) มาใช้เป็นกรอบแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยกำหนดว่านักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ต้องเข้าใจเนื้อหาและสาระสำคัญในเรื่องที่สนใจ สามารถสื่อสารอ่านและเข้าใจบทความที่ซับซ้อนได้ ดังนั้น การที่นักเรียนจะสามารถเข้าใจเนื้อหาและสาระสำคัญตลอดจนสามารถสื่อสารได้นั้น จำเป็นต้องมีทักษะการอ่านที่มีประสิทธิภาพ เพราะทักษะการอ่านเป็นหัวใจของการเรียนรู้ (พรทิพย์ ดีสมโชค, 2561) ช่วยพัฒนามนุษย์ใน 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย คือ ด้านความรู้ ประสบการณ์ทั้งด้านการเรียน และการประกอบสัมมาอาชีพ ด้านทักษะพิสัย คือช่วยในด้านการสื่อสารทั้งการพูดและการเขียน ช่วยให้ผู้อ่านมีคลังคำศัพท์และความรู้ต่าง ๆ ไปปรับปรุงการพูดและงานเขียนได้อย่างมั่นใจและสุดท้าย คือ ด้านจิตพิสัย โดยช่วยให้มนุษย์ได้พัฒนาทักษะการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมที่ถูกต้องเหมาะสม (กานต์ธิดา ทองจันทร์, 2564) ทักษะการอ่านที่ดีถือเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพด้านต่าง ๆ และยังช่วยให้สื่อสารความคิด ความรู้สึก และข้อคิดเห็นได้อย่างชัดเจน สร้างสรรค์ รวมถึงช่วยเสริมสร้างความสามารถในการตีความและการสรุปประเด็นสำคัญจากเนื้อหาที่อ่าน ซึ่งเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้ทักษะอื่นๆ (นาวิณ เพิ่มประยูร, 2562) โดยองค์ประกอบการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ ได้แก่ การสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้รับสารและผู้ส่งสาร การรับฟังอย่างตั้งใจ การสะท้อนความคิดและความรู้สึกระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร การเสริมกำลังใจในระหว่างการเรียนรู้ และการเรียบเรียงเนื้อหาที่สั้นและกระชับ เคารพสิทธิและความคิดเห็นของผู้รับสารและส่งสาร รวมไปถึงการมีกิริยาท่าทางที่สุภาพ (ชัยวิช ตนตรง และคณะ, 2565; Mirivel, J.C, 2014; ชัญญา ลีศรีตรุพ่าย และชาญ รัตนะพิสิฐ, 2557)

เมื่อทำการศึกษารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษของไทย พบว่า ปัจจุบันการสอนเป็นแบบแยกทักษะ (segregated skill Instruction) ที่เชื่อว่า ภายหลังจากจะนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียน คือ ความ

เชี่ยวชาญในการใช้ทักษะทางภาษาแต่ละทักษะ และการเรียนรู้ภาษานั้นแยกส่วนกับการเรียนรู้เนื้อหาอื่น ๆ ลักษณะของการสอนจะแบ่งรายวิชาเป็นทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน เนื้อหารายวิชาจะเน้นการฝึกฝนเกี่ยวกับทักษะ และกลวิธีการเรียนที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดความชำนาญในทักษะนั้น ๆ (Mohan, B. A, 1986) ซึ่งการสอนภาษาจะเน้นย้ำเพียง 1 ทักษะ หรือมากที่สุด คือ 2 ทักษะ ครูผู้สอนจะสอนโดยมุ่งตรงไปที่ทักษะใดทักษะหนึ่ง ซึ่งอาจส่งผลให้พัฒนาการของนักเรียนในทักษะอื่นถดถอยลงได้ การเรียนการสอนในลักษณะนี้ เป็นการเรียนการสอนที่ใช้ทักษะทางภาษาเป็นพื้นฐาน (Language-based) ไม่ใช้การสื่อสารที่เป็นธรรมชาติ โดยการใช้ประโยชน์ของภาษาเป็นสื่อกลางในการสื่อความหมาย (Scarcella, Robin C.; & Oxford, Rebecca L, 1992) ดังนั้น การนำรูปแบบการสอนแบบแยกทักษะมาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียน จึงพบว่า นักเรียนไม่สามารถประยุกต์ใช้ทักษะทางภาษาได้ดีเท่าที่ควร เนื่องจากการสอนแบบแยกทักษะ ไม่ได้เป็นการฝึกให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ ส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการทักษะทางภาษาอังกฤษแบบไม่สมดุล เช่น อ่านออกแต่พูดสื่อสารไม่ได้ เป็นต้น (Scarcella, Robin C.; & Oxford, Rebecca L, 1992)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะด้านการอ่านให้มีประสิทธิภาพ จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ อภิญญา วงศ์กลิ่นกรุด และชนิกานต์ โนหลักหมื่น พบว่า กิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) เป็นกิจกรรมที่เน้นกระบวนการคิด โดยให้นักเรียนคิดเป็น ทำเป็นผ่านกิจกรรมกลุ่ม และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและกระตือรือร้นในการอ่านภาษาอังกฤษ ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มสูงขึ้น (อภิญญา วงศ์กลิ่นกรุด, 2553; ชนิกานต์ โนหลักหมื่น, 2563) สอดคล้องกับสุภาพร ปรีดา ได้พัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษชุด “ตลาด” วิถีชุมชนคนปากน้ำโพ โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ MIA สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียน ทั้งนี้ สอดคล้องกับลักษณะการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) เป็นการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญและเน้นการสร้างประสบการณ์ในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ครูเป็นเพียงผู้วางแผนจัดกิจกรรม และคอยชี้แนะให้คำปรึกษาเมื่อนักเรียนมีปัญหา (สุภาพร ปรีดา, 2565)

จากการศึกษางานวิจัย ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะนำการจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ดีอค (MIA) ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่เน้นเรียนได้คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น และทำกิจกรรมได้ด้วยตนเองตามที่ผู้สอนจัดเตรียมแผนการเรียนรู้มาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษ เนื่องจากเมื่อนักเรียนมีปัญหาทักษะพื้นฐานด้านภาษาอังกฤษ ย่อมหมายถึงว่า นักเรียนมีพื้นฐานภาษาอังกฤษที่ไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ฉะนั้นแล้ว การใช้จัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) เข้ามาใช้ในการสอนนั้น แม้ว่าจะเป็นการสอนโดยเน้นที่ทักษะการอ่าน แต่ด้วยขั้นตอนการเรียนรู้แบบบูรณาการซึ่งเป็นรูปแบบการสอนที่มีกิจกรรมที่หลากหลาย มีการทำงานเป็นกลุ่ม นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้แบบองค์รวม ซึ่งช่วยทำให้ทักษะด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนได้รับการพัฒนา

อย่างรอบด้าน (Murdoch, G. S, 1986) ช่วยให้มีทักษะทางภาษาอังกฤษสำหรับเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ตลอดชีวิตได้ และเข้าถึงการเรียนรู้แบบออนไลน์ได้จากทั่วโลก อีกทั้งยังช่วยลดปัญหาการสื่อสารที่ไม่สร้างสรรค์ เพราะเมื่อนักเรียนมีทักษะการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ย่อมช่วยให้เกิดการวิเคราะห์ถึงข้อมูลที่อ่านอย่างมีเหตุมีผลนำไปสู่การแก้ปัญหา หรือประกอบการตัดสินใจในสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และถูกต้องตามมา (สุภิญญา ยีหมัดอะห์ลี, 2556) ดังนั้น ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงนำการจัดการเรียนรู้แบบ MIA มาใช้กับนักเรียน เพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะการอ่านและส่งเสริมการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะช่วยให้ นักเรียนสามารถอ่าน คิดวิเคราะห์ และสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
2. เพื่อศึกษาผลการใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA)

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 แผนการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 26 คน โดยการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) แบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนการวางแผน (Planning) ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ โดยได้ออกแบบ (1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ และแบบบันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้ (2) แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ (3) แบบประเมินและเกณฑ์การประเมินการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ของนักเรียน และ (4) แบบประเมินตนเองของนักเรียนด้านการอ่านภาษาอังกฤษและการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์

2. ขั้นตอนการปฏิบัติ (Action) ผู้วิจัยได้นำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ที่ได้รับการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาอังกฤษ ไปใช้ในการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโพธิ์นิมิตวิทยาคม ประกอบด้วย 3 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ 1) Wandering Rock of Death Valley 2) Understanding Culture 3) Excellence Exercise โดยผู้วิจัยได้ให้

นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการอ่านหลังการจัดการเรียนรู้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ และมีการประเมินทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ของนักเรียนผ่านการพูดนำเสนอและการเขียนแสดงความคิดเห็น

3. ขั้นการสังเกต (Observation) ผู้วิจัยได้บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้ทุกหน่วยการเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) และบันทึกพัฒนาการการอ่านภาษาอังกฤษและการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ของนักเรียนทุกหน่วยการเรียนรู้

4. ขั้นการสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflection) ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนทำแบบประเมินตนเองด้านความสามารถในการอ่านและการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ หลังเสร็จสิ้นการเรียนรู้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์จากโรงเรียนโพธิ์นิมิตวิทยาคม ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มประชากรที่ศึกษา โดยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน รหัส 31202 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในแผนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) จำนวน 3 หน่วยการเรียนรู้ รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง ในระหว่างการจัดกิจกรรม นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ ครูผู้สอนได้บันทึกผลการจัดการเรียนรู้ทั้งในด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการเรียนรู้ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง เมื่อสิ้นสุดกิจกรรมในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ นักเรียนทำการประเมินตนเองผ่านแบบประเมินที่จัดเตรียมไว้ และผลการประเมินเหล่านี้ถูกนำไปวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อใช้ในการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรมาทำการวิเคราะห์ โดยเปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากแบบฝึกทักษะการอ่านและทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ โดยใช้สูตรหาค่าคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ (Relative gain score) วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการแบบประเมินตนเองของนักเรียนโดยการหาค่าเฉลี่ยประชากร (μ) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานประชากร (σ) และวิเคราะห์ข้อมูลจากบันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ประกอบด้วยประเด็นดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1

1. การพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์

ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโพธิ์นิมิต วิทยาคม ซึ่งประกอบด้วย 3 หน่วยการเรียนรู้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Wandering Rock of Death Valley

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Understanding Culture

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Excellence Opinion

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 หน่วยการเรียนรู้ครั้งนี้ ได้ออกแบบโดยใช้แนวการจัดการเรียนรู้ แบบ 2W3P ร่วมกับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ซึ่งประกอบด้วย 7 ขั้นตอนสำคัญ ได้แก่ 1. Priming Question หรือการถามนำก่อนการอ่าน 2. Understand Vocabulary หรือการทำความเข้าใจคำศัพท์ 3. Reading the Text หรือ การอ่านเนื้อเรื่อง 4. Understanding the Text หรือทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง 5. Transferring Information หรือการถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบอื่น 6. Jigsaw Exercise and Paragraph Structure หรือการทำแบบฝึกหัดต่อ ชิ้นส่วนประโยคและเรียงโครงสร้างอนุเจต 7. Evaluation and Correction หรือการประเมินผลและ แก้ไขข้อผิดพลาด โดยในแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ 1) ผล การเรียนรู้ 2) สารสำคัญ 3) จุดประสงค์การเรียนรู้ 4) สารการเรียนรู้ 5) กิจกรรมการเรียนการสอน 6) สื่อ วัสดุอุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้ 7) ชิ้นงานหรือภาระงาน และ 8) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ นักเรียนจะได้พัฒนาทักษะการอ่านและการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ โดย นักเรียนจะได้อ่านเนื้อเรื่อง 1 เรื่องต่อหน่วยการเรียนรู้ พร้อมทำกิจกรรมที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการ สื่อสารอย่างสร้างสรรค์ทั้งการพูดและการเขียนในทุกหน่วย โดยผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ โดยนำแนวการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) มาใช้ มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการสื่อสารอย่าง สร้างสรรค์ผ่านการพูดและการเขียนใน 3 หน่วยการเรียนรู้ โดยกิจกรรมถูกออกแบบเพื่อพัฒนาทักษะ การอ่านภาษาอังกฤษ ส่งเสริมให้นักเรียนอ่านและสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ทั้งการอ่าน พูด และเขียน ผลการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.57$)

ตอนที่ 2

2. ผลการศึกษาการใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA)

2.1 ผลการวิเคราะห์ทักษะการอ่านหลังจากเสร็จสิ้นกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณา การของเมอร์ดีอค (MIA) ผู้วิจัยได้บันทึกคะแนน ผลการทำแบบฝึกทักษะการอ่านของนักเรียนในสอง ช่วงเวลา ซึ่งผลที่ได้ปรากฏดังนี้

	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ระดับ
คะแนนพัฒนาการระยะที่ 1 (%) เปรียบเทียบคะแนนครั้งที่ 1 กับ 2	38.07	กลาง
คะแนนพัฒนาการระยะที่ 2 (%) เปรียบเทียบคะแนนครั้งที่ 1 กับ 3	63.31	สูง

จากตารางข้อมูลพบว่า คะแนนพัฒนาการด้านการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 ที่เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการตามแนวทางของเมอร์ดีอค (MIA) มีค่าเฉลี่ยคะแนนร้อยละของพัฒนาการในระยะที่ 1 $\bar{X} = 38.07$ ซึ่งบ่งชี้ว่าพัฒนาการอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนร้อยละของพัฒนาการในระยะที่ 2 เพิ่มขึ้นเป็น $\bar{X} = 63.31$ แสดงว่าพัฒนาการอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการระหว่างการเรียน พบว่านักเรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้นอย่างชัดเจน โดยคะแนนพัฒนาการของนักเรียนเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางไปสู่ระดับสูง

2.2 ผลการวิเคราะห์ทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการตามแนวทางของเมอร์ดีอค (MIA) ผู้วิจัยได้ทำการบันทึกคะแนนผลการประเมินโดยใช้แบบประเมินและเกณฑ์การประเมินที่ได้จัดทำขึ้นในสองช่วงเวลา ซึ่งผลที่ได้ปรากฏดังนี้

	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ระดับ
คะแนนพัฒนาการระยะที่ 1 (%) เปรียบเทียบคะแนนครั้งที่ 1 กับ 2	38.61	กลาง
คะแนนพัฒนาการระยะที่ 2 (%) เปรียบเทียบคะแนนครั้งที่ 1 กับ 3	55.00	สูง

จากตารางแสดงให้เห็นว่าคะแนนพัฒนาการระหว่างเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 ที่ใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) เพื่อพัฒนาการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ ในระยะที่ 1 มีค่าเฉลี่ยร้อยละ $\bar{X} = 38.61$ ซึ่งบ่งชี้ว่าพัฒนาการอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนในระยะที่ 2 ค่าเฉลี่ยร้อยละของพัฒนาการ $\bar{X} = 55.00$ แสดงถึงพัฒนาการที่อยู่ในระดับสูง โดยสรุปแล้วจากการศึกษาค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการระหว่างเรียน พบว่า นักเรียนมีพัฒนาการอยู่ในระดับปานกลางในระยะที่ 1 และมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจนอยู่ในระดับสูงในระยะที่ 2

2.3 ผลการวิเคราะห์แบบประเมินตนเองเมื่อสิ้นสุดการทำกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ทั้ง 3 หน่วยเรียบร้อยแล้ว นักเรียนได้ประเมินตนเองผ่านแบบประเมิน ซึ่งครอบคลุมทั้งทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ เพื่อให้ให้นักเรียนได้สะท้อนความก้าวหน้าของตนเองในด้านต่าง ๆ โดยผลการประเมินปรากฏ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	N	μ	แปลผล
	33	3.45	ระดับดี

ผลการวิเคราะห์แบบประเมินตนเองของนักเรียนตามกิจกรรมการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) พบว่า อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.45$)

2.4 ผลการวิเคราะห์บันทึกผลการจัดการเรียนรู้ผู้วิจัยได้บันทึกผลการจัดการเรียนรู้โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ 1) ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะ/กระบวนการ ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 2) ปัญหา อุปสรรค/แนวทางแก้ไข 3) ข้อเสนอแนะ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. หน่วยที่ 1 Wandering Rock of Death Valley

นักเรียนเข้าใจคำว่า "cause" และ "effect" และสามารถนำคำศัพท์ไปใช้ได้ทุกคน โดย 22 คนใช้คำนี้อธิบายสาเหตุและผลกระทบของสภาพภูมิอากาศและเขียนสะท้อนความคิด อีก 4 คนได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อน นักเรียนทุกคนแสดงความกระตือรือร้นในการค้นคว้าและสรุปข้อมูลด้วย mind mapping อย่างครบถ้วน โดยปัญหาที่พบคือคำศัพท์ใหม่ ทำให้นักเรียนเข้าใจบทอ่านช้าลง ผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคการสอนอื่นเข้ามาช่วยให้นักเรียนเข้าใจคำศัพท์ได้มากขึ้น

2. หน่วยที่ 2 Understanding Culture

นักเรียนทุกคนเข้าใจความหมายของวัฒนธรรมและประเพณีในบทอ่าน โดยสามารถยกตัวอย่างวัฒนธรรมของชนเผ่าเมารีได้ อีกทั้งสามารถใช้ทำทางประกอบการสื่อสารได้อยู่ในระดับดีขึ้นไปในหน่วยการเรียนรู้พบปัญหาคือเนื้อหาในบทอ่านเป็นเนื้อเรื่องเกี่ยวกับชนเผ่าเมารีที่ห่างไกลจากความรู้เดิมของนักเรียน แนวทางแก้ไขคือการอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับชนเผ่าและให้นักเรียนสืบค้นเพิ่มเติม

3. หน่วยที่ 3 Excellence Opinion

นักเรียนทุกคนสามารถสรุปใจความสำคัญของการนำเสนอข่าวได้ โดยสามารถคนสื่อสารได้สร้างสรรค์แต่มีบางส่วนที่ยังไม่สามารถสื่อสารได้ครบทุกองค์ประกอบ นักเรียนทุกคนร่วมมือในงานกลุ่มได้ดี ซึ่งปัญหาที่พบคือการจัดกลุ่ม ทำให้นักเรียนบางคนไม่กระตือรือร้น แนวทางแก้ไขคืออธิบายประโยชน์ของการจัดกลุ่มในรูปแบบต่าง ๆ

อภิปรายผล

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ พบว่า การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบไปด้วย 7 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 คือ Priming Question หรือการถามนำก่อนการอ่าน เป็นขั้นตอนที่นักเรียนทำกิจกรรมอภิปรายและแสดงความคิดเห็น เพื่อเป็นการกระตุ้นความสนใจ

ของนักเรียนในเรื่องที่อ่าน ขั้นที่ 2 คือ Understand Vocabulary หรือการทำความเข้าใจคำศัพท์ในขั้นตอนนี้ นักเรียนจะได้เรียนรู้คำศัพท์ที่สำคัญของเรื่อง โดยครูผู้สอนจะเป็นผู้ระบุคำศัพท์และให้ความหมายของคำศัพท์กับนักเรียน เนื่องจากคำศัพท์หนึ่งคำมีหลายความหมาย เพราะฉะนั้น หากนักเรียนได้รับความหมายของคำศัพท์ที่ถูกต้อง จะทำให้นักเรียนสามารถนำคำศัพท์ไปใช้ในบริบทที่อ่านได้อย่างถูกต้อง ขั้นตอนที่ 3 คือ Reading the Text หรือการอ่านบทอ่าน ในขั้นตอนนี้ นักเรียนจะได้อ่านบทอ่านซึ่งเป็นบทอ่านที่มีการแทรกคำถามสั้น ๆ เพื่อให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการอ่านอยู่ตลอดเวลา ขั้นที่ 4 คือ Understanding the Text หรือทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง นักเรียนจะได้ตรวจสอบความเข้าใจของตนเองโดยการตอบคำถามปลายเปิด ซึ่งต้องใช้คำศัพท์และสำนวนของตนเอง ห้ามคัดลอกส่วนใดส่วนหนึ่งของเนื้อหา ขั้นที่ 5 Transferring Information หรือการถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบอื่น หลังจากการอ่านเรียบร้อยแล้ว นักเรียนจะสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านในรูปแบบของแผนที่ความคิด (mind mapping) ขั้นที่ 6 คือ Jigsaw Exercise and Paragraph Structure หรือการทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยคและเรียงโครงสร้างอนุเฉท ในขั้นตอนนี้จะเป็นกิจกรรมกลุ่ม โดยนักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเรียงชิ้นส่วนประโยคให้มีใจความสมบูรณ์ หลังจากทำกิจกรรมกลุ่มแล้ว นักเรียนจะได้ทำกิจกรรมเพื่อมุ่งพัฒนาทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ ผ่านกิจกรรมการเขียนและพูดสะท้อนความคิดจากเรื่องที่อ่านและดูพร้อมทั้งให้เหตุผล ซึ่งในกิจกรรมนี้เพื่อนในชั้นเรียนจะเป็นผู้อ่านงานเขียนหรือดูการพูดสะท้อนคิดของนักเรียน และแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ โดยมีองค์ประกอบของการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ต้องงานดังกล่าว กล่าวได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) มีจุดเด่นที่สำคัญ คือ การแทรกคำถามสั้น ๆ ในบทอ่านเป็นการอ่านในลักษณะของการอ่านแบบมีปฏิสัมพันธ์ ซึ่งเป็นแนวทางการอ่านที่มุ่งเน้นการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับบทอ่านที่อ่าน (เกศรินทร์ ทองงาม, 2557) โดยการแทรกคำถามสั้น ๆ ในระหว่างการอ่านช่วยเพิ่มความน่าสนใจและกระตุ้นความคิดของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อครูแทรกคำถามสั้น ๆ ในขณะที่นักเรียนอ่านบทอ่าน จะช่วยดึงดูดความสนใจของนักเรียน ทำให้นักเรียนรู้สึกว่ามีแค่การอ่านเนื้อหาเฉย ๆ แต่เป็นการมีส่วนร่วมในการค้นหาคำตอบของบทอ่าน ซึ่งช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจ อีกทั้งการตอบคำถามต้องอาศัยการวิเคราะห์และการตีความบทอ่าน นักเรียนจะต้องใช้ทักษะการคิดวิเคราะห์เพื่อหาคำตอบที่ถูกต้อง การฝึกให้นักเรียนพิจารณาเนื้อหาอย่างรอบด้านและสรุปประเด็นสำคัญที่ต้องการสื่อสาร ช่วยพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งเป็นทักษะสำคัญต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต ในการตอบคำถามปลายเปิด นักเรียนจะต้องตอบคำตอบด้วยตนเอง โดยใช้คำศัพท์และสำนวนที่เหมาะสมเพื่อสื่อความคิด อีกทั้งเป็นการส่งเสริมให้ใช้ภาษาที่หลากหลายช่วยพัฒนาทักษะการเขียนทั้งในแง่ของการสร้างประโยคที่ซับซ้อนและการเลือกใช้คำให้เหมาะสมตามบริบท ซึ่งส่งผลให้ทักษะการเขียนของนักเรียนพัฒนาไปในทิศทางที่หลากหลายและมีความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง (บัณฑิตา จารุมา และพยอม ก้อนในเมื่อง, 2563) อีกทั้งการพูดแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกการสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ เรียนรู้วิธีการจัดระเบียบความคิดและแสดงออกอย่างเป็นระบบ ทำให้

สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การสื่อสารที่ชัดเจนและมีเหตุผล ยังช่วยเสริมสร้างความมั่นใจให้กับนักเรียน กล้าที่จะแสดงออกทั้งทางการพูดและการเขียนในสถานการณ์ต่าง ๆ และการฝึกฝนทักษะเหล่านี้เป็นรากฐานสำคัญที่นำไปสู่การสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ในอนาคต (Sudiran, S, 2020) หลังจากการประเมินพัฒนาการของนักเรียนทั้ง 2 ระยะ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีพัฒนาการในด้านทักษะการอ่านและทักษะการสื่อสารเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากนักเรียนสามารถวิเคราะห์เนื้อเรื่อง และตอบคำถามได้โดยใช้ภาษาของตนเอง อีกทั้งการได้เรียนรู้ความหมายคำศัพท์ตามบริบท ทำให้ลดระยะเวลาในการสืบค้น นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในการอ่านได้ทันที ทั้งนี้ การทำความเข้าใจคำศัพท์ที่เป็นคำศัพท์หลักทำให้นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาและสามารถคาดเดาเนื้อเรื่องได้ ดังที่ สุภาพร ปรีดา กล่าวว่า การทำความเข้าใจคำศัพท์ที่ถูกต้องตามบริบทที่อ่าน เอื้อให้นักเรียนสามารถนำความรู้จากคำศัพท์นั้นไปใช้ในการอ่านหรือขั้น Reading the Text จับใจความสำคัญของเนื้อเรื่องได้อย่างถูกต้อง สามารถวิเคราะห์เนื้อเรื่องที่อ่านและบริบทต่าง ๆ ของเนื้อเรื่องได้ (สุภาพร ปรีดา, 2565) นอกจากนี้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ของนักเรียน ก็มีการพัฒนาเพิ่มขึ้นเช่นกัน โดยคะแนนพัฒนาการเฉลี่ยของนักเรียนเพิ่มขึ้น 16.39 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างระยะที่ 1 กับระยะที่ 2 การเพิ่มขึ้นของคะแนนดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่ากิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้วิธีการแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ แต่ยังช่วยส่งเสริมทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ของนักเรียนให้พัฒนาไปในทิศทางที่ดีขึ้น นักเรียนสามารถสรุปเนื้อหาให้อยู่ในรูปของแผนที่ความคิดได้ สามารถสรุปเนื้อหาผ่านการสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ และการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้มีการประเมินผลที่เป็นกระบวนการต่อเนื่อง โดยนักเรียนจะได้รับข้อเสนอแนะอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งช่วยให้สามารถปรับปรุงและแก้ไขข้อผิดพลาดได้ทันที อีกทั้งการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว มุ่งพัฒนานักเรียนให้สามารถสื่อสารโดยใช้ทัศนคติเชิงบวก คำนึงถึงผลกระทบในทุก ๆ การสื่อสาร ทั้งต่อตนเอง บุคคลรอบข้างและสังคม (รวีวรรณ จารุทวีและคณะ, 2564)

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยสรุปได้ว่า กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 คือ Priming Question หรือการถามนำก่อนการอ่าน ขั้นที่ 2 คือ Understand Vocabulary หรือการทำความเข้าใจคำศัพท์ ขั้นตอนที่ 3 คือ Reading the Text หรือการอ่านบทอ่าน ขั้นที่ 4 คือ Understanding the Text หรือทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง ขั้นที่ 5 Transferring Information หรือการถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบอื่น ขั้นที่ 6 คือ Jigsaw Exercise and Paragraph Structure หรือการทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยคและเรียงโครงสร้างอนุเฉท และขั้นที่ 7 Evaluation and Correction หรือการประเมินผลและแก้ไขข้อผิดพลาด ซึ่งช่วยส่งเสริมทั้งทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยเฉพาะใน

ด้านการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ การวิเคราะห์เนื้อหา และการใช้ภาษาที่เหมาะสม และการศึกษาผลการใช้กิจกรรมแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) แสดงให้เห็นว่าทักษะการอ่านและการสื่อสารของนักเรียนมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนจากการประเมินผลในทั้งสองระยะ คะแนนพัฒนาการเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 16.39 ซึ่งสะท้อนถึงประสิทธิภาพของกิจกรรมในการส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ การเขียน และพูดอย่างสร้างสรรค์

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) เป็นขั้นตอนการสอนอ่านที่มีประสิทธิภาพ อีกทั้งสามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารได้อย่างสร้างสรรค์ ซึ่งสามารถจัดทำเป็นคู่มือการจัดการเรียนรู้เพื่อเผยแพร่และแนวทางต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ ได้

1.2 จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) เป็นการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการทั้ง 4 ทักษะ ส่งผลให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้และประยุกต์ใช้ทักษะจากด้านหนึ่งไปยังอีกด้านหนึ่งได้อย่างเป็นธรรมชาติและมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพราะฉะนั้นการจัดการเรียนการสอนภาษาของครู ควรให้ความสำคัญกับทุกทักษะ โดยจัดกิจกรรมในลักษณะที่เป็นการบูรณาการให้นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะทั้ง 4 ไปพร้อม ๆ กัน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) เป็นกิจกรรมที่มีขั้นตอนเป็นระบบ แต่ละขั้นตอนมีกิจกรรมที่ให้นักเรียนปฏิบัติอย่างชัดเจน ครูผู้สอนสามารถเพิ่มเติมเทคนิคการสอนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ตามความเหมาะสมและบริบทของนักเรียนในแต่ละชั้น และสามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยเข้ามาใช้ร่วมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของนักเรียน เช่น การใช้แอปพลิเคชันเพื่อการศึกษา การใช้สื่อดิจิทัล หรือการใช้สื่อมัลติมีเดียในการพัฒนาทักษะการอ่านและการสื่อสาร เป็นต้น

2.2 เนื่องจากการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) เป็นการเรียนการสอนแบบบูรณาการ ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับทักษะอื่น ๆ นอกเหนือจากทักษะการอ่านและการสื่อสาร เช่น ทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะการแก้ปัญหา หรือการทำงานเป็นทีม เพื่อดูว่ากิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการนี้ สามารถส่งเสริมทักษะเหล่านี้ได้มากน้อยเพียงใด

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กานต์ธิดา ทองจันทร์. (2564). ผลของการใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการใช้ผังกราฟิกในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ใน *หลักสูตรปริญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ*. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- เกศรินทร์ ทองงาม. (2557). การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการอ่านแบบ ปฏิสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5. ใน *วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน*. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชนิกานต์ โนหลักหมื่น. (2563). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอน แบบบูรณาการของเมอร์ดีอคร่วมกับเทคนิคการใช้คำถาม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ใน *วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน*. มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุตรดิตถ์.
- ชัยญา ลีศัตรุพ่าย และชาญ รัตนะพิสิฐ. (2557). การพัฒนาชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารแบบกัลยาณ สนทนาในการพัฒนามนุษย์สัมพันธ์ การเห็นคุณค่าในตนเอง และลดเจตคติการขึ้นขอบหรือ รังเกียจกลุ่มของวัยรุ่นตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร. *Journal of Behavioral Science*, 23(1), 21-40.
- ชัยวัช ตนตรง และคณะ. (2565). การศึกษาทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์สำหรับนักศึกษาครู. *วารสารวิธีวิทยาการวิจัย*, 35(3), 223-238.
- นาวิน เพิ่มประยูร. (2562). การสื่อสารเชิงสร้างสรรค์เพื่อสร้างอัตลักษณ์ส่วนบุคคลผ่านเฟซบุ๊กแฟน เพจ. ใน *วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารเชิงกลยุทธ์*. บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- บัณฑิตา จารุมา และ พยอม ก้อนในเมือง. (2563). วิธีพัฒนาทักษะการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ. *วารสาร มจร มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์*, 6(1), 413-428.
- พรทิพย์ ดีสมโชค. (2561). *เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารงานโฆษณา*. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- รวีวรรณ จารุทวีและคณะ. (2564). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ในสื่อสังคม ออนไลน์ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. *วารสารวิชาการศิลปศาสตร์ ประยุกต์*, 15(1), 1-14.
- สุภาพร ปรีดา. (2565). การวิจัยและพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมเรื่องเทศกาลตรุษจีนนครสวรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. *วารสารวิชาการและวิจัยสังคมศาสตร์*, 17(2), 31-45.

- สุภิญญา ยีหมัดอะห์ลี. (2556). ผลการใช้วิธีสอนแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. ใน *วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน*. มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- อภิญญา วงศ์กลิ่นกรุด. (2553). ผลการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความภาษาไทยโดยใช้หลักการบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. ใน *วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน*. มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- Mirivel, J.C. (2014). *The Art of Positive Communication: Theory and Practice*. New York : Peter Lang Publishing.
- Mohan, B. A. (1986). *Language and Content: Addison*. Wesley.
- Murdoch, G. S. (1986). A more integrated approach to the teaching of reading. *English Teaching Forum*, 24(3), 10-13.
- Scarcella, Robin C.; & Oxford, Rebecca L. (1992). *The Tapestry of Language Learning: The Individual in The Communicative Classroom*. Massachusetts: Heinle & Heinle Publishers.
- Sudiran, S. (2020). The implementation of semantic mapping technique in the teaching of reading comprehension. *ELTR Journal*, 4(1), 16-22